

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **PharmDr. Z. P.**, nar. 1.10.1960 bytem P. v řízení zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Poříčí 12 proti žalovanému: **Česká lékárnická komora** se sídlem Praha 4, Poliklinika Budějovická, Antala Staška 80 v řízení zastoupeného Mgr. Jiřím Švejnohou, DiS, advokátem se sídlem Praha 3, Vinohradská 126, o **žalobě proti rozhodnutí Čestné rady České lékárnické komory ze dne 16.4.2009, čj: 213/ČR/2008**

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Čestné rady České lékárnické komory ze dne 16.4.2009, čj: 213/ČR/2008 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Vaňka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Čestné rady České lékárnické komory ze dne 16.4.2009, čj: 213/ČR/2008, kterým Čestná rada ČLK rozhodla o uznání žalobce vinným spácháním disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinností ČLK tím, že obviněný v době od 11.12.2006 do 24.2.2008 a dále v době od 1.7.2008 jako jediný společník a statutární zástupce společnosti EDUKAFARM s.r.o. se sídlem Praha 5, Slivenec, V Lipkách čp.647 – provozovatele Lékárny Tesco Mělník, připustil provoz této lékárny bez osoby, která by měla mít ze strany ČLK vydáno osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce, čímž měl dle

tohoto rozhodnutí porušit svojí povinnost vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou, odborně, způsobem stanoveným zákonem, povinnost znát a dodržovat vnitřní stavovské předpisy ČLK, povinnost zajistit vedení lékárny osobou, která je držitelem osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce vydaného ČLK a povinnost zachovávat respekt k orgánům stavovské samosprávy. Z uvedených důvodů uložila Čestná rada ČLK žalobci pokutu ve výši 30.000,-Kč.

Žalobce učinil nesporným, že je jediným jednatelem a společníkem společnosti EDUKAFARM, která skutečně dříve provozovala Lékárnu Tesco Mělník. Žalobce poukázal na to, že provozování Lékárny Tesco Mělník bylo společnosti EDUKAFARM řádně povoleno Krajským úřadem Středočeského kraje ohledně osob, vykonávajících činnost odborných zástupců v rámci uvedené lékárny, přičemž dva odborní zástupci, Mgr.Č. a Mgr.M., doložili v předmětné době od 11.12.2006 do 24.2.2008 požadované doklady. Oba tito zástupci se společností EDUKAFARM uzavřeli smlouvu na výkon této činnosti. Provozování lékárny ukončila společnost EDUKAFARM dne 1.7.2008, kdy byla celá provozovna prodána. Žalobce zejména vytýká žalovanému, že normy specifikované ve výroku napadeného rozhodnutí, jejichž porušením mělo dojít k naplnění výše uvedené skutkové podstaty disciplinárního deliktu, jsou v případě zákona č. 220/1991 Sb., organizačního řádu a etického řádu normami zmocňujícími, konkrétní právní povinnost stanovuje pouze zmíněný odstavec § 1 odst.2 licenčního řádu ČLK, a to provozovat soukromou lékárenskou praxi pouze na základě osvědčení a vykonávat funkci odborného zástupce právnické osoby provozující lékárnu pouze na základě osvědčení. Žalobce ale v případě Lékárny Tesco Mělník neprovozoval ani soukromou praxi, ani nevykonával funkci odborného zástupce v právnické osobě provozující lékárnu. Byl pouze společníkem a jednatelem právnické osoby, která lékárnu provozovala. Žalobce je tedy postihován za jednání, kterého se z důvodu svého postavení nemohl vůbec dopustit.

Dále poukazuje na to, že napadené rozhodnutí navíc skutkovou podstatu předmětného deliktu charakterizuje jako „připuštění provozu lékárny bez osoby, která by měla vydáno osvědčení dle Licenčního řádu ČLK“, čímž nepřipustně směšuje povinnosti stanovené různými právními předpisy (zákonem o zdravotní péči a licenčním řádem) zcela odlišným subjektům, tedy povinnost právnické osoby ustanovit odborného zástupce (kterou upravuje zákon o zdravotní péči, jehož případné porušení navíc nespadá do disciplinární pravomoci ČLK) a povinnost odborného zástupce být držitelem platného osvědčení, kterou stanovuje licenční řád a která existuje pouze ve vztahu mezi odborným zástupcem a ČLK, nikoli ve vztahu mezi právnickou osobou a ČLK a již vůbec ne mezi fyzickou osobou – členem statutárního orgánu této právnické osoby a ČLK. Navíc vztah zákona o zdravotní péči a licenčního řádu je vztahem dvou přepisů odlišných jak co do upravovaných oblastí právních vztahů, tak co do adresátů právních norem, v nich obsažených. Proto lze o registraci NZZ a osvědčení dle Licenčního řádu ČLK hovořit jako o institutech zcela odlišných a navíc duplicitních.

Za podstatnou považuje skutečnost, že žádný zákonný ani stavovský předpis neukládá členům statutárního orgánu právnické osoby (ani samotné této právnické osobě) povinnost zajistit, aby odpovědný zástupce této právnické osoby byl držitelem osvědčení, tedy povinnost, z jejíhož porušení byl PharmDr.Z. P. uznán vinným. Povinnost být držitelem platného osvědčení má dle § 1 odst. 2 Licenčního řádu pouze sám odpovědný vedoucí a zástupce – člen ČLK.

Žalobce dále vytýká žalovanému procesní pochybení, když Čestná rada neakceptovala řádnou omluvu žalobce a následně jednala v jeho nepřítomnosti, čímž mu upřela možnost vyjádřit se k dané věci a řádně se proti obvinění obhajovat.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobce skutečně nese odpovědnost jako provozovatel nestátního zdravotnického zařízení – lékárny, t.j. jako statutární orgán a jednatel právnické osoby provozující lékárnu, neboť jednal v rozporu se stavovskými předpisy, které byl jako člen ČLK povinen znát a dodržovat. K námitce, že bylo jednáno v nepřítomnosti žalobce, ačkoli se z jednání omluvil, uvedl, že omluva nebyla důvodná, neboť byla podána opakovaně a žalobce ji nijak nedoložil.

U jednání soudu účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích, zástupce žalobce dodal, že k registraci nestátního zdravotnického zařízení není třeba osvědčení České lékařské komory. Povinností nestátního zařízení je ustanovit odborného zástupce, což v tomto případě učiněno bylo. Zda odborný zástupce má povolení České lékařské komory, ale je otázkou ve vztahu právě k tomuto odbornému zástupci a pokud toto povolení nemá, měl by být postihnut on. V daném případě byl ale postihnut provozovatel lékárny.

Zástupce žalovaného trval na svém názoru, že žalobce jako statutární orgán provozovatele připustil provozování nestátního zařízení, pokud odborný zástupce neměl příslušné povolení. Poukázal na ustanovení § 6 přestupkového zákona, které je nejbližším ustanovením ve vztahu k předpisům, dle kterých bylo disciplinární odpovědnost vyvozená a dle kterého za činnost právnických osob jsou odpovědny statutární orgány.

Z obsahu správního spisu předloženého soudu žalovaným správním orgánem byly zjištěny následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 19.12.2008 obdržel žalobce Oznámení o zahájení disciplinárního řízení spolu s disciplinárním obviněním, ve kterém žalovaný popsal skutky, pro které bylo disciplinární řízení zahájeno. Ve spise se dále nachází rozhodnutí o změně registrace nestátního zdravotnického zařízení ze dne 3.12.2007, dle kterého odborným zástupcem pro poskytování zdravotní péče v nestátním zdravotnickém zařízení ve výdejně léčivých přípravků Tesco Mělník byla Mgr.Z. M., která dne 5.6.2008 oznámila České lékařské komoře, že se vzdává osvědčení dle § 12 Licenčního řádu České lékařské komory ke 30.6.2008. Žalovaný vzal toto sdělení na vědomí.

Dne 19.2.2009 se mělo konat jednání Čestné rady České lékařské komory, ze kterého se žalobce omluvil z důvodu pobytu v zahraničí. Protestoval proti obvinění, neboť pouze opomenul povinnost podat včas žádost vůči ČLK o udělení osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce, a to ze stany odborného zástupce, jenž ovšem splnil svoje veškeré zákonné povinnosti na úrovni Krajského úřadu Středočeského kraje, což je pro provozování lékárny jako NZZ zásadní. S ohledem na to považuje celou proceduru vydání osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce pro danou lékárnu za krok formální a doufal, že bude na tento „přestupek“ nahlíženo s adekvátním pochopením. Za nedorozumění se omluvil.

V důsledku omluvy žalobce bylo jednání odročeno na 16.4.2009 v 10,00 hodin. I na toto jednání se žalobce dne 16.4.2009 v 9.56 omluvil, neboť byl pracovně na univerzitě v Itálii a navrhl sjednání nového termínu.

Dne 16.4.2009 proběhlo u Čestné rady ČLK jednání, přičemž omluvu žalobce nepovažovali za důvodnou, neboť se jedná o opakovanou omluvu, opakované odročované

jednání, důvod omluvy není nijak doložen a vzhledem k tomu, že se jednalo o zahraniční pracovní cestu, je zřejmé, že disciplinárně obviněný věděl o tom, že se nedostaví na jednání dopředu a omluvu poslal několik minut před začátkem jednání. Po provedeném dokazování a hlasování byl žalobce uznán vinným dle disciplinárního obvinění, tedy že v době od 11.12.2006 do 24.2.2008 a dále v době od 1.7.2008 dosud jako jediný společník a statutární zástupce provozovatele lékárny Tesco Mělník, společnosti EDUKAFARM, s.r.o. připustil provoz lékárny Tesco Mělník bez osoby, která by měla Českou lékárnickou komorou vydáno osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce pro uvedenou lékárnu, tedy porušil svou povinnost vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou odborně, způsobem stanoveným zákony a povinnost znát a dodržovat vnitřní stavovské předpisy komory, povinnost zajistit vedení lékárny osobou, která je držitelem osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce vydaného Českou lékárnickou komorou a povinnost zachovávat respekt k orgánům stavovské samosprávy, tím se dle § 1 odst.2 disciplinárního řádu České lékárnické komory dopustil disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinnosti člena komory uvedený v § 9 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 220/1991 Sb. o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, v platném znění, v § 7 odst. 1 písm. a) , b) organizačního řádu České lékárnické komory, v § 1 odst. 1, odst. 2 Licenčního řádu České lékárnické komory a v bodě 6 a 12 Etického kodexu České lékárnické komory. Čestná rada uložila disciplinárně obviněnému disciplinární opatření pokutu ve výši 30.000,-Kč. Žalovaný vycházel z toho, že lékárna je provozována od 11.12.2006 společností EDUKAFARM, ale v období od 11.12.2006 do 24.2.2008 neeviduje žádnou žádost o udělení osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce pro danou lékárnu. Vzhledem k tomu, že Mgr.Z. M. se vzdala osvědčení k datu 30.6.2008, opět od 1.7.2008 neeviduje žalovaný žádnou žádost o udělení osvědčení. Žalobce je jediným společníkem a jediným jednatelem provozovatele lékárny Tesco Mělník. Závažnost jednání disciplinárně obviněného zvyšuje skutečnost, že došlo k porušení základních povinností, které ukládají členovi České lékárnické komory stavovské předpisy a že provoz lékárny Tesco Mělník bez osoby, která by měla vydáno osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce pro danou lékárnu, byl disciplinárně obviněným připuštěn opakovaně, a to po delší dobu. Disciplinární obviněný tedy nerespektoval své základní povinnosti člena ČLK a dopustil se disciplinárního provinění značného stupně závažnosti.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě, při přezkoumání pak vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru že žaloba je důvodná.

Při posouzení důvodnosti žalobních námitek vyšel soud z této právní úpravy:

Podle § 9 odst. 2 zákona č. 220/1991 Sb. o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře má každý člen komory povinnost

- a) vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony,
- b) dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory.

Podle § 1 odst. 1 Licenčního řádu České lékárnické komory je lékárnám zákony uloženo zajišťovat ve veřejném zájmu řádně a odborně kvalifikovaně pro obyvatelstvo a zdravotnická zařízení léčiva a zdravotnické prostředky. Lékárenská zdravotní péče musí být

poskytována odborně, v souladu s právními předpisy, s etikou lékárnického povolání a s řády České lékárnické komory.

Podle odst. 2 každý, kdo chce odborně vést lékárnu výkonem soukromé lékařské praxe nebo jako odborný zástupce podle zákona, musí být držitelem osvědčení k výkonu soukromé praxe, vydaného na základě zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře.

Podle § 7 odst.1 Organizačního řádu ČLK má každý člen komory povinnost:

- a) vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony,
- b) znát a dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory a další vnitřní stanovské předpisy komory a rozhodnutí orgánů komory závazná pro všechny její členy a seznamovat se s jejich platným zněním prostřednictvím Časopisu českých lékárníků, webových stránek komory nebo zvláštních tiskovin dostupných v každé lékárně, u předsedy okresního sdružení lékárníků nebo v sekretariátu komory.

Podle bodu 6 Etického kodexu ČLK se vůči ostatním členům Komory lékárník chová vždy kolegiálně, zachovává respekt k orgánům stanovské samosprávy a jejich rozhodnutím a podle bodu 12 je povinností lékárníka znát a dodržovat předpisy pro výkon tohoto povolání včetně vnitřních stanovských předpisů Komory.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 160/1992 Sb. o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních je-li provozovatelem nestátního zařízení fyzická osoba, musí být plně způsobilá k právním úkonům, bezúhonná a mít odbornou způsobilost a zdravotní způsobilost odpovídající druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované nestátním zařízením.

Podle odst. 2 je-li provozovatelem nestátního zařízení právnická osoba nebo fyzická osoba, která nemá odbornou způsobilost odpovídající druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované nestátním zařízením, je povinna ustanovit odborného zástupce, který musí splňovat podmínky uvedené v odstavci 1. Odborný zástupce musí být v pracovním poměru nebo v obdobném pracovněprávním vztahu k provozovateli nestátního zařízení, pokud není společníkem obchodní společnosti, která je provozovatelem, a odpovídá za odborné vedení nestátního zařízení.

Spornou otázkou mezi účastníky je, zda žalobce jako jednatel a společník právnické osoby, která lékárnou provozovala, nese odpovědnost za to, že společnost provozovala lékárnou bez osoby, která by měla od ČLK vydáno osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce.

Městský soud při posouzení, zda je žalobce vinný spácháním disciplinárního deliktu, vyšel z nesporných skutečností, tedy, že žalobce byl jednatelem a jediným společníkem právnické osoby EDUKAFARM s.r.o. a že provozovatelem lékárny byla tato společnost, nikoli jednatel společnosti – žalobce. Podmínkou pro to, aby společnost mohla provozovat lékárnou není povinnost statutárního orgánu být členem České lékárnické komory. To, že v daném případě byl statutární zástupce provozovatele členem ČLK, neznamená, že by z tohoto titulu bylo možné vyvodit vůči němu jako fyzické osobě jednající za společnost delikt ní odpovědnost. Zákon o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních upravuje v § 14 postup v případě, že dojde k porušení povinností stanovených tímto zákonem, a to tak, že orgán příslušný k registraci může provozovateli uložit pokutu za porušení povinnosti vyplývající z tohoto zákona. I z tohoto ustanovení vyplývá, že delikt ní odpovědnost lze vyvodit pouze vůči provozovateli, kterým byla právnická osoba a nikoli její statutární orgán.

Pokud žalovaný konstatuje, že se žalobce jako člen ČLK dopustil svým jednáním porušení shora citovaných Řádů a Etického kodexu, nepovažuje soud porušení jednotlivých ustanovení za taková zásadní porušení, ze kterých by bylo možno vyvodit delikt ní odpovědnost žalobce. Žalobce jako člen ČLK má samozřejmě obecnou povinnost dodržovat zákony a již zmíněné Řády a Kodexy České lékařnické komory, ale nelze pominout, že žalobce ve správním řízení nebyl v postavení člena ČLK, který by provozoval lékárnu a porušil své povinnosti, ale že zde vystupoval jako statutární orgán provozovatel.

Argumentace žalovaného analogickým použitím přestupkového zákona není v tomto případě na místě, neboť celý přestupkový zákon je založen na tom, že lze vyvodit odpovědnost pouze ve vztahu k fyzickým osobám. Z této zásady vychází i odpovědnost právnických osob stanovená v § 6 tak, že za porušení povinnosti uložené právnické osobě odpovídá podle tohoto zákona ten, kdo za právnickou osobu jednal nebo měl jednat. Ze zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních vyplývá, že provozovatelem nestátního zdravotnického zařízení může být jak osoba právnická, tak i osoba fyzická a podle toho je nutno rozlišovat, kdo a za jakých podmínek může právnickou osobu postihnout.

Jak již bylo shora uvedeno, z ust. § 9 zákona č. 160/1992 Sb. plyne zcela jednoznačná povinnost, a to v tomto případě pouze právnické osobě jako provozovateli nestátního zdravotnického zařízení, ustanovit odborného zástupce, který musí splňovat zákonné předpoklady a dále pak i povinnost s tímto odborným zástupcem uzavřít pracovní smlouvu nebo smlouvu o obdobném pracovně právním vztahu. Pokud provozovatel tyto své povinnosti poruší, může mu být dle ust. § 14 téhož zákona uložena pokuta, příp. zrušena registrace, ale příslušným k jejímu uložení je ze zákona pouze orgán příslušný k registraci – v tomto případě Krajský úřad Středočeského kraje. Pokud tedy žalovaný uložil pokutu žalobci, který byl pouze statutárním orgánem provozovatele, učinil tak v rozporu se zákonem, neboť žalobci povinnost ustanovit odborného zástupce zákon neukládá a nemohl tak svým jednáním naplnit skutkovou podstatu disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinností ČLK tím, že „obviněný v době od 11.12.2006 do 24.2.2008 a dále v době od 1.7.2008 jako jediný společník a statutární zástupce společnosti EDUKAFARM s.r.o. se sídlem P. – provozovatele Lékárny Tesco Mělník, připustil provoz této lékárny bez osoby, která by měla mít ze strany ČLK vydáno osvědčení k výkonu funkce odborného zástupce.“

Důvodnou neshledal soud námitku žalobce, že Čestná rada neakceptovala řádnou omluvu žalobce a následně jednala v jeho nepřítomnosti, čímž mu upřela možnost vyjádřit se k dané věci a řádně se proti obvinění obhajovat, neboť žalobci byla dána možnost se řízení zúčastnit. První omluvu, ačkoli taktéž nebyl žalobcem nijak doložena, žalovaný akceptoval a nařízené jednání odročil. Na druhé jednání žalobce opět s dostatečným předstihem obeslal, ale žalobce se omluvil až 4 minuty před začátkem jednání a opět pouze tvrdil, že je v zahraničí, ale ani toto své tvrzení nedoložil. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že tato omluva nebyla akceptovatelná a pokud žalovaný jednal, nedošlo k porušení žádných žalobcových práv.

Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst.1, odst.4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný právním názorem soudu vázán (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený

soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,-Kč a náklady právního zastoupení žalobce, které tvoří odměna JUDr. Petra Vaňka, advokáta, za tři úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast u jednání) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst.1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu, a třikrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst.3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 1.440,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je dle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení činí 10.640,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce v třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 24. listopadu 2011

JUDr. Hana V e b e r o v á , v.r.
předsedkyně senátu